

નાશિર : મરકઝે તરબીયતે મુમેનીન, અલ-વિઝારતુલ અલવીયાહ, વડોદરા.

જુમાદીયુલ ઊલા - જુમાદીયુલ ઉખરા ૧૪૪૭ / નવેમ્બર - ડિસેમ્બર ૨૦૨૫

બહેતરીન રોઝી - અપની ઝબાન

“મુજાહેદીન”, જેહાદ કરનારાઓ અને “મુતકીન”, તકવા રાખનારાઓ અલ્લાહતઆલાની નઝરમાં ધની જ બલંદ મંઝેલત અને આઅલા ફઝીલત રાખેય. આ બેવે ગિરોહના સાહેબો “મુહાજેરીન”, હિજરત કરનારાઓ અને “શોહદા”, શહાદત હાસિલ કરનારાઓની મિસિલ છે. આ તમામ લોગો વાસ્તે ખાસુલ ખાસ જઝા છે અને તે છે “રિઝકે હસન” અને “દારૂલ ખુલ્લ”, હમેશાની જન્નત.

એક દિન અસ્લાબે કિરામે રસૂલ્લાહ બાવાજી (સ.અ.વ.વ.) ને અરઝ કીધી કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! જંગ-જેહાદમાં કતલ થાનાર, પોતાની નફસને કુરબાન કરી દેનાર સાહેબોને અલ્લાહતઆલાએ જે શરફ-દરજો બખ્શેલોય તે હમેં જાનીએય. એમની આ નાયાબ કુરબાનીના બદલામાં સું સું નેઅમતો આખેરતમાં હાસિલ કરસે તેનાસી હમેં માહિતગાર છે. હાલાંકે હમેં કતલ નથી થયા મગર એ શોહદા સાથે મિલીને જેહાદ કરનાર છે, તો હમેં જે વક્ત આ દુનિયામાંથી જઈસું અને આપના દીદારસી શરફયાબ થઈસું તો હમેને કયો દરજો મિલસે ?

નબી સાહેબે ફરમાવું કે, અલ્લાહતઆલા તમેં સઘલાને રિઝકે હસન અને રિઝકે કરીમ અતા કરસે. આ રિઝકની ઝિક્ર કુરઆને કરીમમાં ૮૧ મકામ પર આવીય. ધની જગાઓ પર રિઝકની માઅના જન્નતની થાય છે. બેશક ! જન્નતનું રિઝક જ રિઝકે હસન અને રિઝકે કરીમ છે. યાઅની કે, કરામતવાલી ખૂબસૂરતમાં ખૂબસૂરત રોઝી. બીજા મકામાત પર મુખ્તલિફ રોઝી-રિઝકની ઝિક્રે ખાસ છે. મિસાલના તૌર પર જન્નતી ફલોનું રિઝક, હલાલ ખાવા-પીવાનું રિઝક, પાકીઝા ચીઝો જે મુમિન વાસ્તે ખૈરો ખૂબીવાલી હોય તેનું રિઝક, ઈમાનના દરજાતનું રિઝક, મુલ્ક-મિલકીયતનું રિઝક, અઝવાજ-ઔલાદનું રિઝક, યતીમો-રાહગીરો-કેદીઓ-મિસ્કીનો-કર્ઝદારો-બેવાઓની ઈમ્દાદનું રિઝક, માએદહ-જમન-દાઅવતનું રિઝક, જન્નતની નેઅમતો અને તેના સાહેબોનું રિઝક, મન્ન-સલવાનું રિઝક, મકાન-મસ્કન-મહેલ્લનું રિઝક, અલ્લાહતઆલાની ખુલ્લી નિશાનીઓ-બૈયેનહ-ઈસ્લાહ-ઊમૂરમાં બહેતરીનું રિઝક, દીને હક્ક અને તેના અરકાનની બરકતોનું રિઝક, ઈલ્મો અમલનું રિઝક, શુક્રગુઝારી અને અહેસાનમંદીનું રિઝક, બારિશ અને રહેમતે ખુદાવંદીનું રિઝક, નિકાહનું રિઝક વગૈરહ-વગૈરહ. આ તમામ અરઝાકની ઝિક્ર કુરઆને કરીમમાં છે. તેની ફહેરિસ્ત ખૂબ લંબી છે.

સું ઈમ છે કે, મુમેનીન વાસ્તે જ રિઝક છે. ના ! કાફેરીન વાસ્તે પન છે. મુમેનીન વાસ્તે સવાબના તૌર પર રિઝક છે અને કાફેરીન વાસ્તે અઝાબના તૌર પર રિઝક છે. મિસાલના તૌર પર ગિસલીન, ઝક્કુમ, ઝરીઅ, સદીદ, બદબૂ, અંધારું, નાપાકી, નુહસત, બેવફાઈ, તુગયાની, ફિત્નો, શિર્ક, જૂઠ, ગુસ્સો, ઝિલ્લત, તકઝીબ, તકફીર, ખૌફ, નાપાક જમન, હરામની દૌલત, બેશરમી, ઝિના, શરાબ, બેપરદગી, બુઝુર્ગોની બેઈઝઝતી, ઘરની બેકરાસી, બદતહેઝીબી, બદકલામી, ગાલીગલોય, કતલ, વગૈરહ-વગૈરહ. આની પન ફહેરિસ્ત ધની તવીલ-લંબી છે. જિમ મુમેનીન ખૈર-ખસલતોસી પુર છે, તિમ કાફેરીન શર-આદતોસી પુર છે.

(બકીયહ પેજ નં. ૨ પર)

જે શખ્સ યુગલખોરની વાત માનશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

(પેજ નં. ૧ નું બાકી)

દોઆતે કિરામ (રિ.અ.) તરફસી બયાન આવેલુય કે, ૫૧ આદતો-ખસલતો હિવી છે કે, જેને “મવાનેઉર રિઝક” કહેવાઈય. યાઅની કે, જેનાસી રિઝક તંગ થઈ જાઈય અને તેનાસી અલ્લાહતઆલાનો ગુસ્સો ઉતરેય :

- (૧) અલ્લાહતઆલાની ઝિક, તસ્બીહ, તકબીરસી ગફલત કરવી.
- (૨) નમાઝને મુકી દેવી, તર્ક કરી દેવી.
- (૩) ઉસ્તાદ, મુઅલ્લિમ, મુરશિદને હલકા ગિનવા, એહતેરામમાં ઓછપ લાવવી, ઝિલ્લતની નિગાહસી જોવા.
- (૪) માઈ-બાવાજીની નાફરમાની કરવી, એમને તરછોડવા, એમના કહ્યા પર ના ચાલવું.
- (૫) મૈયેત, જેનાઝના નઝદીક મ્હોટા અવાઝે ગુફતગૂ કરવી, જમવું.
- (૬) ઊભા રહીને ઈઝાર, પેન્ટ, લહેન્ગો, વગૈરહ પહેરવું.
- (૭) અનાજ યા તેનાસી બનેલી ચીઝો, ખીચડી કે રોટલીને ઝમીન પર ફેંકી દેવું.
- (૮) નિકાહ શુદ્દા બૈરો સિવાય બીજા બૈરો સાથે નાજાઈઝ જિસ્માની તઅલ્લુકાત બાંધવા, ઝિના કરવી.
- (૯) અલ્લાહતઆલાના હક્કોની અદાયેગીમાં આગલ-પાછલ કરવું, ઓછું-વધારે કરવું, આલસ રાખવી.
- (૧૦) મહેમાનદારી અને પડોસપણામાં બેદરકારી રાખવી. મહેમાન-પડોસીને નારાઝ કરવા.
- (૧૧) જૂઠ બોલવું, ગલત-સલત વાતો કરવી.
- (૧૨) હાથ-મોં ને શર્ટ યા જુબ્બાની આસ્તીનસી સાફ કરવું. પાનીસી ઘોચા સિવાય ભાયસી લૂછી લેવું.
- (૧૩) રાતે નાંગા-ઉરયાન રહેવું અને બેશરમીના અમલ કરવા, યહાં તક કે ફજરમાં નહીં ઉઠવું.
- (૧૪) માંકડીના જાલાને ઘરમાં રહેવા દેવા. ઘરના કોનાઓને ગંદા રાખવા.
- (૧૫) ઘરની દાખિલી પર બેસીને - દહેલીઝ પર દાંત સાફ કરવા યા હાથ-મોં ધોવું.
- (૧૬) ઘરમાં વાસનોને એઠા રાખી મુકવા.
- (૧૭) ઔલાદને શિખામણ નહી આપવી. આઅલા અખ્લાક પર નહીં ચલાવવા, બહેતર તરબીયત નહીં દેવી.
- (૧૮) જૂઠા કસમ ખાવા અને તેમાં બીજાને ઝાંસામાં નાખવા.
- (૧૯) વુઝૂ કરતા કરતા બીજા વાતો કરવી. વુઝૂમાં ખલલ પડે તેવી ગુફતગૂ કરવી.
- (૨૦) પૈશાબ-સંડાસ કરતા બોલવું યા સલામનો જવાબ આપવો.
- (૨૧) લસન-પ્યાઝના છુલટાંને બાલવા યા ઘરમાં વાસ ફેલાવતી ચીઝોને બાલવી.
- (૨૨) નમાઝ પઢી રહ્યા બાદ મસ્જિદસી જલ્દી બાહર નિકલી જાવું.
- (૨૩) નમાઝ પહેલા યા પછી મસ્જિદમાં ગીબત કરવી, દુનિયાની યા વેપારની વાતો કરવી, મારી-તારી કરવી.
- (૨૪) આટા યા કોઈ પણ જમવાની ચીઝસી હાથને ધોવું.
- (૨૫) મુઠ્ઠી યા બાઝૂ પર અડીને યા તકીયો રાખીને બેસવું.
- (૨૬) માઈ-બાવાજી યા પોતાના બૈરો ને એમના નામસી પુકારવા. ટુંકરે પુકારવા.
- (૨૭) બદન પર પહેરેલા કપડાને તે જ હાલતમાં સિવવા યા પૈવંદ-કારી કરવી. કપડામાં કોઈ ચીઝ ટાંકવી યા ફાટેલી ચીઝને બરાબર કરવી.
- (૨૮) ફકીર-મિસ્કીનસી રોટી યા જમન ખરીદ કરવું. યાઅની કે, જે લુકમાનો મોહતાજ હોય તેના પાસેસી જ લુકમો લઈ લેવો.

(બકીયહ પેજ નં. ૩ પર)

જે શખ્સ રાઝની વાતને ખોલી દેશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

(પેજ નં. ૨ નું બાકી)

- (૨૯) ફૂંક મારીને ચિરાગ-શમઅદાન-મીમબત્તીને ઓલવવી યા બુઝાવવી.
- (૩૦) રાતમાં બાઝાર-મોહલ્લામાં આવારા ફિરવું. બેમાઅના ઓટલાઓ પર દોસ્તો સાથે વક્તને ઝાયેઅ કરવો.
- (૩૧) પઢવાની-લિખવાની ચીઝને કદમના નીચે મુકવી. કલમને પગસી પકડવી. પૈસા-રોઝીને પગને નીચે દબાવવા.
- (૩૨) તૂટેલી કાંસકીસી બાલને ઓઢવા, સંવારવા યા દુરૂસ્ત કરવા.
- (૩૩) લોટાના નાલકાસી યા તૂટેલા વાસન-ગ્લાસસી પાની પીવું.
- (૩૪) તૂટેલી કલમસી લખવું યા જેનાસી હુરૂફ-લખાન બરાબર ના થાતું હોય તેને ઈસ્તેમાલ કરવું.
- (૩૫) નાખુન-નખને દાંતોસી ખોતરવા, ચખાવવા યા કાટવા.
- (૩૬) રસ્તામાં બુઝુર્ગ શખ્સસી આગલ નિકલી જાવું. વાહનને જલ્દીસી આગલ ચલાવી લેવું. ચાલવામાં ઉતાવલ કરવી.
- (૩૭) રાતમાં ઘરને સાફ કરવું. ઝાડું-ઝટકન-પોતું સુવાના વક્ત પર કરવું.
- (૩૮) રાતમાં આઈનામાં જોવું. યાઅની કે બાહર જાવાની તૈયારી કરવી.
- (૩૯) દિન અને રાતમાં હદ કરતા ઝિયાદહ સુઈ રહેવું. મહેનતકશી સી નહીં પન આરામપસંદીસી ઝિંદગી ગુઝારવી.
- (૪૦) જમવાના વક્ત સિવાય પણ દાંતોમાં લાકડીસી ખિલાલ કરા કરવું. દાંતોને હર વક્ત ખોતરા કરવું.
- (૪૧) હદસી વધારે પૈસા ખર્ચ કરી દેવા. ૧૦ ની આઅલા અને બહેતર ચીઝ મિલતી હોય, મગર ૫૦ નો ખર્ચ કરી દેવો.
- (૪૨) ચોરી-દગાબાઝી-ઘોકેબાઝી-બેવફાઈ કરીને કોઈ સીધે-સાદા શખ્સના દિલને દુખાવવું અને નુકસાન પહોંચાવવું.
- (૪૩) ઊભા રહીને કોઈ ચીઝને કાપવી, મોલવી યા સાફ કરવી.
- (૪૪) જમન, રોટલી, તરકારીને સુંઘવું.
- (૪૫) ભીખ માંગવાની, સવાલ કરવાની, હોય તો પણ ફકીરી કરવાની આદત રાખવી.
- (૪૬) નાય-ગાન, સંગીત, ડ્રામા કે જે ઉરયાની અને બેશરમીની જગાઓ છે તેમાં જાવું.
- (૪૭) કરાબતદાતરો-સગાઓ-રિશ્તેદારો-દોસ્તોથી તઅલ્લુકને કત્અ કરી દેવા, તોડી નાંખવા.
- (૪૮) મુમેનીનની જમાઅત-ગિરોહ-અંજુમન-સમાજસી અલગ થઈ જાવું. જમાઅત અને સમાજમાં જાવું-આવવું મુકી દેવું. વાતચીતના વહેવારને છોડી દેવા.
- (૪૯) રાતને વક્ત સાઈલ દર પર આવે તો એને ખાલી હાથે પાછો કાઢવો.
- (૫૦) નશાવાલા-મુન્કર-મુસ્કિર ચીઝો જિમ કે તંબાકું, અફીમ, શરાબ, સિગારેટ, બીડી, ડ્રગ્સ વગેરહનો ઓછો યા ઝિયાદહ ઈસ્તેમાલ કરવો. હુક્કેબાઝી યા મોં માંસી ધુંવો ઉડાડવો.
- (૫૧) દુનિયાની ખોટી ઝીનત-ઝાકઝમાલ-રમઝટ-સાઝો સામાન-માલો મતાઅની લાલચમાં આવીને, અંજઈને અંધા થઈ જાવું. એના હાસિલ કરવા પાછલ જ પોતાનો વક્ત ઝાયેઅ કરી દેવો. ★

(પેજ નં. ૫ નું બાકી)

(૫) કયા કલામને ઈઝઝતનો તાજ કહેવાય છે ?

(૬) અલ્લાહતઆલાએ ઉમ્મતે મોહમ્મદીયહને કઈ ત્રણ ચીઝની મોહલત આપી છે ?

★ 'ખાલ્દુ પ્સાબ પટેફાલમ-દ 'ફ્રાખ્તિ-ટ 'ખાલ્દુ-૬ (૬) પ્સાબ દેહ (ખ) ખાલ્દુખાલ્દુ (૭) ફટેખ ખાલ્દુ ખાલ્દુ દેહ ખાલ્દુ (૮) ('ખ'ખ) ખાલ્દુ ખાલ્દુખાલ્દુ (૯) ખાલ્દુ ખાલ્દુખાલ્દુ ખાલ્દુખાલ્દુ (૧૦) : ખાલ્દુ

જે શખ્સને દૌલતનો ઘમંડ હશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની ૧૨ મુબારક સુન્નતો

કિસ્ત - ૨૫

નબી સાહેબ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની ઐન ૧૨ સુન્નતોમાંથી પાંચમી સુન્નત લોગોને બુરાઈના કામોથી રોકવાની છે, બુરા અમલથી મનાઈ કરવાની છે. અલ્લાહતઆલા પોતાની કિતાબ ફુરકાને હકીમમાં ભાલાઈ અને બુરાઈ એમ બે ચીજોમાં ફરક બતાવેલો છે. સાફ-સાફ ઝિક છે કે, બંદો જો ભલો અમલ કરશે, તો તે એના નફસ વાસ્તે ફાયદામંદ છે, પાકીઝગી અને તરક્કી વાસ્તે ઝરૂરી છે, પણ જો એ બુરા અમલ કરશે જે એને કરવાનું ફરમાન જ નથી, તો તે એના નફસ વાસ્તે નુકસાનદેહ છે, ખિલાફ છે અને એની પસ્તી અને પડતી વાસ્તે કાફી છે.

અમીરૂલ મુમેનીન મૌ.અલી (અ.સ.) ફરમાવે છે કે, હમારી મોહબ્બત, હસનત-ભલાઈ-ખેર છે અને હમારી દુશ્મન, સૈયેઅત-બુરાઈ-શર છે. સાબિત થયું કે, બુરાઈ દુશ્મનીની બિના પર છે. જે શખ્સ બુરાઈ કરશે તેના માંથી મોહબ્બતનો જઝબો મિટી જાશે અને જો આમ થયું તો પત્થરમાં અને એનામાં કોઈ જ ફરક રહેશે નહીં. મોહબ્બતે અહલે હક્ક સિવાય દિલ બેનૂર બની જાશે અને જે ચીજમાં નૂર જ ના રહ્યું હોય તેની પછી ઈઝત અને કીમત કહાંથી બાકી રહે !

બુરાઈથી મનાઈ કરવાની શરત એ છે કે, જે કોઈ શખ્સ પોતાના ભાઈને ખાનગીમાં, તન્હાઈમાં શિખામણ આપે, એને બરાબર સમજાવે, ઐબ-કુસૂરથી આગાહ કરે, ભુલને સુધારવાને વાસ્તે રસ્તો બતાવે, તે જ ખરેખરી ખેરખ્વાહી છે. એવું પણ બને છે કે, કોઈ શખ્સ એના ભાઈને કોઈ ખતા, ભુલ યા નાઈતેફાકીના સબબ બધા લોગોના દરમિયાન એને ઝલીલ કરવા, નીચા દેખાડવા, બેઆબરૂ કરવા શિખામણ આપે, મોટા આવાઝથી બોલે તો તે ખેરખ્વાહી બિલકુલ નથી મગર એ ભાઈને ધમકી આપવામાં બરાબર ગિનાય.

આનાથી એ બિના ઝાહિર થાય છે કે, જે કોઈ પોતાના ભાઈને તન્હાઈ-એકાંતમાં સબક-શિખામણ આપે તો એના દિલમાં ખુશી દાખિલ કરવું ગિનાય અને જો ઝાહિરમાં, બીજાના નજદીક આ મુજબ કરે તો તેને ખોટું લગાડવું યા બદકલામી કરવું કહેવાય. જે કોઈ પોતાના દિલબંદ ભાઈની ભલાઈ ચાહતો હોય અને એના ઐબ-ખોટને જાણતો હોય તો એના પર વાજિબ છે કે, ભાઈને ખાનગીમાં તે વાસ્તે કહે, શિખામણ આપે. આમ કરવાથી તેનો અસર બરાબર, સાચો અને ગહેરો પડશે. આ અમલમાં બે તરહના સવાબ છે. એક તો એ કે, પોતાના ભાઈના ઐબને છુપાવો અને બીજું એ કે તે ઐબને મિટાવવા વાસ્તે એને ધીમેથી, પ્યારા અલ્ફાઝથી ખિતાબ કરીને, સમજાવીને શિખામણ આપી. આ છે ભલાઈ કરવાનો સહી તરીકો.

✽ કિસ્સો : મોહબ્બત અને મુઆફી

એક શખ્સ મુહિબ્બે અલી સાહેબે ઝુલફિકાર (અ.સ.) આપની ખિદમતમાં હાઝિર થયા. કહ્યું કે, “અય મૌલા ! આપથી ભલાઈની ઉમ્મીદ રાખું છું. મોહબ્બતનો તકાઝો એ છે કે, આપ મને બખ્શી દો.” મૌલાએ ફરમાવું કે, “તમે શું ચાહો છો ? હમે સૈયેદુલ અબ્બાર છે. દુનિયાની હર ભલાઈના રસ્તા હમારા તરફ આવીને મિલે છે.” મોહિબ્બ બોલા કે, “મને ઘણી શરમ આવે છે. કઈ ઝબાનથી હું આપને બયાન કરૂં. મેં મોટો ગુનેહગાર છું. મેં ચોરી કીધેલી છે. હવે, હું ઘણો જ નાદિમ છું. શરમિંદા છું. મારા જિસ્મનો હર ઝરો મુઆફીનો તલબગાર છે. મને આ ગુનાહથી આપ પાક કરો. મારા ઉપર હદ જારી કરો. મને સજા ફરમાવો.”

આપે એને ચંદ ચીજો એવી કહી કે, જેનાથી એના વાસ્તે હદ-સજા જારી ના થઈ શકે. ફલો-ફલો ચીજ હોય તો જ મુજરિમ નો જુર્મકુબૂલ કરી શકાય. મુહિબ્બ ઘણા જ માયૂસ-નાઉમ્મીદ થઈ ગયા. કહ્યું કે, “અય મૌલા ! આપ મને પરામી લો. (બકીયહ પેજ નં. ૧૬ પર)

જે શખ્સ બીજાને નીચા પાડવાની આદત રાખશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

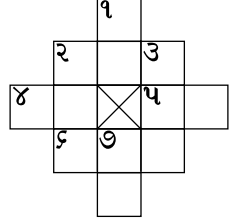

લફઝી કશ-મ-કશ

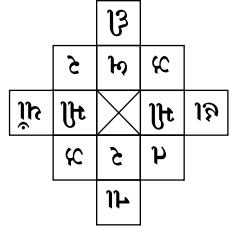
* ઉભી તરકીબ :

- ૧) અય મુમેનીન ! જો તમને ----- માંથી નૂર બનવું હોય, તો અલ-ખમ્સતુલ અત્હાર પંજતને પાક (અ.સ.) ની વલાયતો મોહબ્બતની રાહ અપનાવવી પડશે. (૨)
- ૨) તાઅલીમ-યાફતા શખ્સ પૂરી અદબ અને ----- રાખીને, સોચી-વિચારીને બોલશે. (૩)
- ૩) તમારું ----- કેમ ગવારા કરે કે, કોઈને વાઅદો આપો, હોય તેને પૂરો કરવાને બદલે બિલકુલ ખિલાફ કરો ! (૩)
- ૭) અલ્લાહતઆલા તેની તખ્લીકને પાકી-તહારત પર પૈદા કીધેલી છે. મગર મખ્લૂકે ખુદ પોતાના ગરજ-મતલબ વાસ્તે તેમાં નાપાકી અને ----- ને પૈદા કીધી. (૨)

* આડી તરકીબ :

- ૨) કલામને બરાબર લખીને પઢશો, તેના મફહૂમને સમજશો તો તેને તરન્નુમ અને ----- માં પઢવાનો મઝા આવશે. (૩)
- ૪) મૌ. અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.) ના ----- - મુહામી રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના અજલ્લે અસ્હાબ મૌ.સલમાનુલ ફારસી (રિ.અ.) હતા. (૨)
- ૫) ૧૧૧૦ હિ. માં સૈ. ઝિયાઉદ્દીન સાહેબ (આ.કુ.) ને બદરી મોહલ્લા અને તેના આસપાસની જગાને હદીયો-તોહફો આપનાર શીઆએ મુખ્લિસ ----- મહેમૂદ હતા. (૨)
- ૬) આજે ૧૪૪૭ હિ. ની સાલ છે, મગર શરીઅતમાં કોઈ તખ્દીલી નથી. ઝેર- ----- નો પણ ફરક આવો નથી. (૩)

લફઝી કશ-મ-કશનો ખુલાસો :-

નોંધ : લફઝી કશ-મ-કશના કૉલમના સવાલાતનો હલ આ સાથે જ આખિરમાં ઊંધા જવાબો પ્રિન્ટ કરીને આપવામાં આવો છે. કારેઈનથી ઈલ્તેમાસ છે કે, પહેલા સવાલાતને હલ કરવાની કોશિશ કરે અને પછી ખુદ જ પોતાના જવાબો સહી છે કે ગલત, તેની તફ્તીશ કરે. ★

વાંચો, યાદ રાખો અને જવાબ આપો

મિશ્કાતુલ હાદી અખ્બારનું આ ૨ ઉમું સાલ છે. કારેઈનના ઈલ્મી ઝૌકો શૌકના સબબ તેમાં શાયેઅ થાનાર હર મઝમૂન ને ખૂબ જ ગૌરથી અને દિલચસ્પીથી વાંચે છે. જેમ લફઝી કશમકશ ઈલ્મી કસૌટીનો એક ઝરીઓ બનેલો છે, તેમ આ કોલમમાં હમેં ચાલુ શુમારા માંથી ટોપિક્સ શાયેઅ થયેલા હોય તેમાંથી જ ૭ સવાલો આપને દરમિયાન આપીશું. ટોપિક્સ ધ્યાનથી વાંચીને આપને તેના જવાબો તલાશ કરવાના છે અને પોતાના ઈલ્મ અને યાદદાશતને ચકાસવાની છે. સવાલોના આખિરમાં તેના જવાબો ઉલટા પ્રિન્ટ કરવામાં આવા છે. જેના સબબ આપ ખુદ તેને વાંચીને પોતાનો જવાબ ખરો છે કે ખોટો તે જાણી શકો.

સવાલો :

- (૧) ૧૨ સુન્નતો માંથી પાંચમી સુન્નત કઈ છે ?
 - (૨) સિયાસતે હસનહની માઅના અને મકસદ બતાવનાર કૌન સાહેબ છે ?
 - (૩) અકલની કમાલીયત કઈ ચીઝ તરફ લઈ જાય છે ?
 - (૪) અલ્લાહતઆલાના રિઝવાન કૌન છે ?
- (બકીયહ પેજ નં. ૩ પર)

જે શખ્સ વાઅદા-ખિલાફી કરશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

દીવાને મૌ.અલી અમીરૂલ મુમેનીન (અ.સ.)

કિસ્ત - ૨૪

શેઅર : બઅસલ્લાહી લા મિસલોહૂ ફીમા મઝા, યુદ્દઆ બેરાઅફ્તેહિન નબીયા મોહંમદા.

તરજુમો : તે અલ્લાહતઆલાએ એવા શખ્સે ફાઝિલ અને ઈન્સાને કામિલને નબી બનાવીને મોકલા કે, આગલા ઝમાનોઓમાં એમના જેવું બીજું કોઈ થયું નથી. ઉમ્મત પર એમની શફકત એ મુજબની છે કે, તેના સબબ પૂરા જહાનમાં ઝિક્રને કાબિલ થયા. નબીયુલ્લાહ મોહંમદના નામથી એમને બાઈઝઝત પુકારવામાં આવા.

તશરીહ : મોહંમદુલ મુસ્તફા (સ.અ.વ.વ.) કે જે અલ્લાહતઆલાના મહેબૂબતરીન નબી છે અને અફઝલતરીન રસૂલ છે, એમના અખ્લાકે હમીદહ એમની ઈઝઝત છે અને એમના કલામે મુનીર એમની અઝમત છે. એમની ઝિક્રે ખૈર સલવાતના તૌર પર હર મખ્લૂકની ઝબાન પર છે. હરએક રસૂલ એમના દીન અને હિદાયતના મોહતાજ છે. અલ્લાહતઆલાની તૌહીદ અને તેના કુરઆનની આયતોની હરએક ગલીઓ એમના નઝદીક જઈને એક થાય છે.

આપની શફકત ઉમ્મતના લોગો પર એ તરહની છે કે, આપ તેઓ વાસ્તે રહેમત, શફાઅત અને મગફેરતનો તોહફો લઈને પધારા. આપના સબબ જ અલ્લાહતઆલાએ ઉમ્મતને તેઓના ગુનાહો વાસ્તે અઝાબમાં તાખીર કરી આપી. લોગોને મોહલત આપવામાં આવી કે, તેઓ તૌબા કરે, મુઆફી માંગે અને મગફેરત વાસ્તે દોઆ કરે. અલ્લાહતઆલાએ આપને એ ખાસીયતથી નવાઝા કે, “આપ બુરાઈ કરનાર સાથે ભલાઈથી પૈશ આવે, બદીના બદલામાં નૈકીનો રસ્તો અપનાવે, ઝુલ્મના સામે ખામોશ રહે યા તકીયો રાખીને પોતાની હકીકતને હિફાઝતમાં રાખે, રિશ્તો તોડનારને સાથે રિશ્તો બનાવવાની કોશિશ કરે અને જે કોઈ ચીઝને રોકીને રાખે એના વાસ્તે બહેતર સુલૂક કરે અને આપી દે.” ઉમ્મતના લોગો જો આ ખાસીયતોને અપનાવી લે, તો ઝરૂર તેઓ શયતાનના નાપાક વસવસાઓથી દૂર થઈ જાય અને અલ્લાહતઆલાની પનાહમાં આવી જાય.

“નબી” ની માઅના એ છે કે, લોગોને તન્બીહ કરે, સરચાઈથી આગાહ કરે. નબી સાહેબ હર વક્ત લોગોને ફરમાવતા કે, “તમે આ દુનિયાને હમેશા રહેવાનું ઘર ના સમજો. અલ્લાહતઆલાએ પોતાની પૈદાઈશો-ખિલકતને રમતબાઝીમાં, બેકાર કે બેમાઅના પૈદા નથી કીધી. ઈન્સાન યાઅની મખ્લૂકાતમાં અશરફ જે તમે છો, એને મોહમિલ, બેમકસદ, બે-મુહાર પૈદા નથી કીધા. બલકે, પોતાની કુદરતને ઝાહિર કરવા વાસ્તે સઘલાને પૈદા કીધા છે. પૈદા કરીને પોતાની તાઅત, તેના નબીની તાઅત અને તે બાદ ઝમાનામાં જે હાઝિર સાહેબ નબીની આલે અત્હરમાંથી હોય, એમ આ ત્રણેની તાઅત લોગો પર મુકલ્લફ કરી દીધી છે. ફરમૌરવાઇની કુલફત અને આ ત્રણેના કહ્લા મુજબ જ કરવાનો હુક્મ સાદિર કરી દીધો છે. આના સિવાય કોઈને છુટકો જ નથી.”

“તાઅત” ના આ ઈમ્તેહાન માંથી જે કોઈ ખારિજ થાશે તો એ શિકલથી ઈન્સાન તો લાગશે, મગર હકીકી ઈન્સાનની શનાખ્તથી એ હાથ ધોઈ બેસશે. જે શખ્સ આ ઈમ્તેહાનમાં કામિયાબ થાશે એ અલ્લાહતઆલાના રિઝવાન-ઈમામુઝઝમાન (અ.સ.) ને પહેચાની શકશે. અગર કોઈ એમ સમઝતું હોય કે, એની પૈદાઈશના પાછલ કોઈ દુનિયાવી ફાયદો હાસિલ થાશે યા કોઈ નુકસાનની ભરપાઈ થાશે, તો એમ બિલકુલ નથી. બલકે, આ ઝિંદગી અને મૌતનો ચક્કર તે વાસ્તે છે કે, અલ્લાહતઆલા તરફથી આવેલા સાહેબ એને હિદાયતથી નવાઝે, સહીહ રસ્તે લગાવે, દિલના અંધાપાને દૂર કરે, અઝાબથી ડરાવે, આખેરત વાસ્તે તૈયાર કરે, અરચાઇના સબકો શિખાવે, જેથી એ જન્નતુન્નઈમ તરફ પહોંચી જાય.

(બકીયહ પેજ નં. ૧૨ પર)

જે શખ્સ દૈન-લોનને તેના વક્ત પર અદા નહીં કરે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

૭ ને સાથે ૭

હિકમતના સાહેબો બયાન કરે છે કે, કોઈ પણ શખ્સ વાસ્તે આ ૭ ચીજો ખૂબ જ અહેમીયત રાખે છે. તે છે અમલ, ઈલ્મ-નોલેજ, ખુશી, કલામ-ડાઈલોગ, વેપાર, દીન અને સિયાસત-પોલીટિક્સ. આ બધી જ ચીજો ઈન્સાની જિંદગીને એક મુક્તમલ શિકલ આપે છે. શિકલ ની વાત કરીએ તો તે તમામને પાસે હોય જ છે. ચંદ શિકલો બાનૂર અને બેનઝીર હોય છે અને ચંદ શિકલો બેનૂર અને બિગડેલી હોય છે. મઝફૂર ૭ ચીજો સાથે જો બીજી ૭ ચીજોને જોડી દેવામાં આવે, તો તેનો મકસદ ઔર ઝિયાદહ અચાં-બચાં થઈ જાય છે અને તેની શિકલને સુધારી શકાય છે.

(૧) **અમલને સાથે મહેનત :** કોઈ પણ અમલ કરવા વાસ્તે તૈયારી ઝરૂરી છે. તૈયારી વાસ્તે મહેનત અને લગન દરકાર છે. જે કામની ઈમારત મહેનતની બુનિયાદ પર નહીં ઉભી હોય, તે શાયદ કે મઝબૂત નહીં રહે અને તેમાં તિરાડો આવી જાશે અને તે કામ પડી ભાંગશે. **મહેનત કામને મઝબૂતી આપે છે.** તેને કામિયાબીની રાહ પર લઈ જાય છે. “ઓનલાઈન” ના આજના વક્તમાં હમને ઓછી મહેનતે વધારે જોઈએ છે અને તેના સબબ હમારા કામ કાચા રહી જાય છે. આખિરમાં નુકસાન સિવાય બીજું કંઈ હાથમાં આવતું નથી. જે મહેનતકશ હશે એ તજઝબેકાર હશે અને જે તજઝબેકાર હશે એ સોચી-વિચારીને કોઈ પણ કામ હાથમાં લેશે.

(૨) **ઇલ્મને સાથે અખ્લાક :** હાથમાં કિતાબ લઈને કે મોબાઈલના ઝરીએ યા સોશીયલ મીડીયાથી કોઈ ચીજ વાંચી લીધી, જાણી લીધી, તો તે બહેતર અખ્લાકની સનદ બિલકુલ નથી આવતું. અખ્લાકે હમીદહની તસ્વીર તરબીયત, ઉછેર, સોહબત અને નસીહતના કલરોથી બને છે. ઈલ્મ આવા બાદ તેને કંઈ જગા પર, કોને સામે, કેટલું, કયા લહેજામાં, કંઈ શિકલમાં વાપરવું તે અખ્લાક પર નિર્ભર હોય છે. નૈક અખ્લાકનો શખ્સ ભલેને કેટલું પણ ઈલ્મ રાખતો હોય, મગર એ હિકમતથી કામ લઈને, હાલાતને જાણીને, સામે શખ્સની ઝહેની તાકતને પરખીને, જેટલું જાઈતું હશે તેટલું જ ઈલ્મ સામેવાલાને આપશે. નૈક અખ્લાકનો શખ્સ ઈલ્મ આવવાથી ઔર ઝિયાદહ ઝુકશે, ના કે સરકશી કરીને તકબ્બુરીથી બીજાને ઝલીલ કરવાની કોશિશ કરશે ! **તકબ્બુરી ઇલ્મને મારી નાંખે છે.**

(૩) **ખુશીને સાથે ઝમીર :** ખુશી પણ એવી હોવી જોઈએ કે બરદાશત થાય. ખુશી ત્રણ તરહની હોય છે : (૧) દેખાવની ખુશી (૨) પોતાના વાસ્તેની ખુશી અને (૩) બીજાને વાસ્તે ખુશી. દિલી, ઝમીર અને મન જેનાથી સુકૂનયાફતા થાય તે અસલ ખુશી છે. જિસ્મનો હર આઅઝા કોઈ કામ-અમલની કામિયાબીનું જશન મનાવીને ખિલી ઉઠે, તે ખુશી આઅલા ખુશી છે. કોઈ ચીજ અંજામ આપવામાં કોઈ પોતે ખુશ થાય તો તે બરાબર છે પણ જો એ તે જ અમલ બીજા વાસ્તે કરી ગુઝરે અને બીજાને પણ એ જ તરહની ખુશીનો એહસાસ કરાવે, તો તેનાથી એનું ઝમીર રોશન થાય, ઝિંદા થાય, તો તે ખુશી પોતાની ખુશી કરતા વધારે કરાર આપનારી થઈ જાય છે. એવી ખુશી, ખુશી છે જ નથી કે, **જેને ઝમીર-પાકીઝા મન હુકરાવી દે.** ખુશી-ખુશીમાં જો કોઈ તૈશમાં, તરબમાં, જોશમાં, નશામાં આવી જાય, તો તેને છાક અને તમાશો કહેવાય છે.

(૪) **કલામને સાથે સબર :** ખૈર કલામ ઈઝઝતનો તાજ કહેવાય છે અને શર કલામ ઝિલ્લતના કાંટાનો હાર કહેવાય છે. ડબ્બી પર ઢકકણ હોય તો ખબર ના પડે કે તેમાં શું છે ! મગર ઢકકણ બોલવાની સાથે જ માઅલૂમ થઈ જાય કે અંદર મુકેલી ચીજ કામની છે કે નથી. **આ જ તરહ મોં ની ડબ્બીમાં ઝલાલ કેંદ છે.** જો કોઈ મોં બંધ રાખે તો ખબર ના પડે કે, અંદર જે ઝબાન છે તે કેવી છે. મોંનું ઢકકણ જેમ જ ખુલે કે ફૌરન માઅલૂમ પડી જાય છે કે, ઝબાન મધ જેવી છે કે કડવા એલયા જેવી છે ! બોલવામાં સબર કરવો તે મોટામાં મોટી હુશિયારી છે. તાખીર થાય યાઅની બોલવામાં મોડું થાય તો (બકીયહ પેજ નં. ૮ પર)

જે શખ્સ જૂઠી ગવાહી આપસે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

અપની ઝબાન - કિસ્ત - ૯

હરએક કૌમની પહેચાન તેની ઝબાનથી થાય છે. ખુદાતઆલાએ પણ કુરઆને કરીમને અરબસ્તાનમાં તેના લોગોની ઝબાન યાઅની અરબીમાં નાઝિલ ફરમાવા અને તે પણ આસાન-સલીસ ઝબાનમાં. આ સાથે કુરઆનમાં તમામ અલ્ફાઝની અસલ-જડ અરબીથી નથી પણ બીજી ઝબાનોથી પણ ચંદ અલ્ફાઝ તઅલ્લુક રાખે છે. ખાસ કરીને ઇબરાની ઝબાન. યાઅની કે, કોઈ એક ઝબાનમાં બીજી મુખ્તલિફ ઝબાનોના મુહાવેરા-અલ્ફાઝ-બંદિશો શામિલ હોય છે. હમારી કૌમ જમાઅતે અલવીયહ નાજીયહની ઝબાન લિસાનુદાઅવત છે. હમને ખબર છે કે, આ ઝબાનમાં ગુજરાતી સાથે અરબી, ઉર્દૂ, ફારસી અને હવે અંગ્રેજીના અલ્ફાઝ મખ્લૂત છે, મમ્જૂજ છે, મિલેલા છે. યાઅની કે હમારી લિસાનુદાઅવત મુખ્તલિફ ઝબાનોનું મિક્ષર છે.

આ સિવાય હમેં ઘરમાં, બાઝારમાં, વેપારમાં, રિશ્તાઓમાં, બચ્ચાં સાથે, હસીં-મઝાકમાં, હલકા-ફુલકા માહોલમાં, તહેવારમાં, ઇબાદતોમાં, હમજોલીઓ-દોસ્તો સાથે, ખુશી-ગમીમાં વગૈરહ એવા અલ્ફાઝ બોલીએ છે, જેનો કોઈ ઝબાન સાથે રિશ્તો-તઅલ્લુક હોતો નથી. ફક્ત તે ચીઝો હમારી બોલચાલમાં વરસોથી દાખિલ થયેલી છે અને કંઈ જ વિચારા બગૈર હમેં તે હાલાત અને બનાવને સમજાવવા તેને બોલીએ છે. આ અલ્ફાઝ-મુહાવેરાને હમેં યહાં આ કોલમને માતહત લાવીશું. એવા અજબો-ગરીબ અલ્ફાઝ-મુહાવેરાને યાદ અપાવીને તેનો મતલબ બતાવીશું. કેટલીક એવી ચીઝો છે જે આજે હમારી ઝબાન પરથી ભુલાઈ ગઈ છે. આ કોલમના સબબ હમને તે જુની ઝબાન યાદ આવશે.

કારેઈન પાસે જો આ તરહના બાઝારૂં યા હલકા-ફુલકા અલ્ફાઝ હોય, ઈસ્તેમાલ કરતા હોય, બોલતા હોય તો તેને ૯૨૨૭૫૯૮૯૦૯ પર વોટસએપ કરી મોકલી આપશો.

ગયા શુમારાના અલ્ફાઝ : વારું, ઊખલો, રમલ્લો, ડાયું, ઈતર-વિતર.

નવા અલ્ફાઝ :

- ✽ **ગપતિયો :** બગૈર કોઈ કામ આમતેમ ફિરા કરવું, વક્તને ઝાયેઅ કરવો.
ઈસ્તેમાલ : ગપતિયો સું મારા કરેય. કઈ ઢંગનું કામ સીખ.
- ✽ **ઝાંગડ, જખ્ખડ :** મઝબૂત, ભારી, તઅજજુબખૈઝ.
ઈસ્તેમાલ : આ ભાઈ જખ્ખડ છે, એને કોઈના બોલવાસી કે ના બોલવાસી કોઈ જ ફરક પડતો નથી.
- ✽ **મઝ બદું :** વધારે પડતું, ઝિયાદહ મિકદારમાં.
ઈસ્તેમાલ : લાવ ! પ્યાસ બઉં લાગીય, મઝ બદું પાની પિરાવી દે.
- ✽ **નિવાલો :** કોલીયો, હાથની આંગલીઓ દરમિયાન જમનનો નાનો લુકમો.
ઈસ્તેમાલ : બચ્ચાં ! તમે આહિસ્તાસી જમો અને નાના-નાના નિવાલા લો. જિતલું તમારું પેટ તિતલા તમારા નિવાલા હોવા જોઈએ.
- ✽ **પલીદું :** હમારા ઘરોંમાં રાતના જમનમાં ખિયડી સાથે જે હમેં શુરબો-સરવો મિલાવીએ છે તે સૂપ યા કરી. હર સીઝનમાં મૌસમના મિઝાજ મુજબ મુખ્તલિફ ચીઝોથી પલીદું બનાવવામાં આવે છે.
ઈસ્તેમાલ : અય બહેન ! રાતનું ખિયડીનું ખાવાનું તો તમારું કહેવાય વાહ ! જે રીતે તમે પલીદું બનાવો છો, તેના કરતા તો કોઈ બીજી પોષ્ટીક વાનગી હોઈ જ ન શકે. ★

જે શખ્સ ખરાબ નમરનો હશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

(પેજ નં. ૭ નું બાકી)

ચાલશે મગર તૌહીન-બીજાની બેઅદબી યા બેઈઝઝતી થાય તે નહીં ચાલે. બેસબરી અને ઉતાવલથી કલામ કરવામાં હમેશાની શરમિંદગી છે, નદામત છે. આજે ઝબાનથી કલામ નહીં મગર આંગલાઓથી મોબાઈલ પર ચેટ-મેસેજ-ઈમેલ-બ્લોગ-પોસ્ટ કરવાનો વક્ત છે. હમે ઝબાનને કમ કામમાં લઈએ છે અને સોશીયલ મીડીયાનો ઝિયાદહ ચૂઝ કરીએ છે. હમે આંખો અને આંગલાઓની ઝબાન ઈસ્તેમાલ કરીએ છે. કોઈનો મેસેજ આવવા પર હવે હમને સબર કરવાની આદત અપનાવવી જોઈએ. તરત રેસ્પોન્સ કરવાથી હમે ગલતી કરી બેસીએ છે. સબર કરવાથી અને થોડો વક્ત ગુઝારવાથી હમે સહી જવાબ આપી શકીએ છે.

(૫) **વેપાર સાથે ઇમાનદારી :** ઘર અને સંસાર ચલાવવા વાસ્તે હમારા પર વેપાર-ધંધો-જોબ-મુલાઝેમત-બિઝનેસ-ટ્રેડિંગ કરવું લાઝિમ બની જાય છે. હમારી મુમિનપણાની ઈમાની ઝિંદગી ઘર-સંસાર અને વેપારને આવરી લે છે, ઘેરી લે છે. ઈમાનના હાથની પહોંચ હમારી હયાત અને મૌત, બેવે પહેલૂ તરફ છે. હમારી હયાત-ઝિંદગી કસ્બે હલાલ-વેપાર બગૈર ચાલી શકે એમ નથી. ઘરના ગુઝર-બસર વાસ્તે કોઈ શુગલ હોવું સેહતમંદી વાસ્તે ફાયદાકુન છે. ઈમાનની શરતો જેમ અમલના બહેતર અંજામ વાસ્તે લાગૂ કરવામાં આવે છે, તેમ બહેતર વેપાર વાસ્તે પણ એ જ નુસ્ખો છે. પ્રોડક્ટ, પેમેન્ટ, સર્વિસ, ક્વોલિટી અને એટેમાદ, વેપારની મઝબૂતીમાં અહમ કિરદાર અદા કરે છે. વેપાર નફા પર નહીં પણ ગુડવિલ પર ચાલે છે. ધોકેબાઝી અને ચોરીથી કીધેલો વેપાર લંબો ચાલતો નથી, બરકતવાલો રહેતો નથી અને આલ-ઔલાદમાં તે ફિત્નો પેદા કરે છે.

(૬) **દીન સાથે કુરબાની :** હમે કેટલા ખુશ-કિસ્મત છે કે, હમારું હક્કનું દીન, પાકીઝા મઝહબ અને કામિલ શરીઅતને બચાવવા વાસ્તે, તેની હિફાઝત કરવા સેંકડો અંબિયા, ઔલિયા, ઈમામો અને દોઆતે જેહાદ કરીને પોતાની ઝાતને ઘસીને, મુસીબતો ઉચકીને, જાનને કુરબાન કરી દીધી છે. આ કુરબાનીઓના સબબ આજે હમે મુમેનીન રાહે હક્ક પર ગુઝરી રહ્યા છે. આ હિન્દની પાક ઝમીનમાં હમારા વાસ્તે અમ્નો સુફૂન અને ફલાહો બહેબૂદીનો વક્ત છે. હમારા ઔલિયા-બુઝુર્ગોએ ઘણો નાઝુક વક્ત જોએલો છે. દુશ્મનાને દીન તરફથી આપવામાં આવતી ઈઝા-તકલીફોને બરદાશત કરીને પોતાના ઈમાન, આઅમાલ અને ઘરબારને સાચવેલું છે. અલ્લાહતઆલાનો લાખ-લાખ શુક હમે અદા કરીએ કે, આજે હમે હમારા તહેવારોને, ખુશી-ગમીના અવસરોને, સમાજ ફકશનોને બેરોકટોક બરપા કરી શકીએ છે. હમારા દોઆતે કિરામનું હમારા ઉપર અહેસાન છે કે, હમે વડોદરા શહેરમાં સલામત અને અમાનમાં છે. આ ઝમીન હમારી તરક્કી ની શાહિદ છે. તેનો એક જ સબબ છે કે, ૨૯માં હમારા શહીદ મુનીર સૈ.અલી શમ્સુદીન બિન સૈ.ઈબ્રાહીમ બિન સૈ.શૈખ આદમ સફીયુદીન સાહેબ (આ.કુ.) ની શહાદતની બરકત અને ફૈઝ હમે અલવી મુમેનીનના સરોં પર છે અને તેનાથી જ હમારા નઝદીક હિદાયતના સરયશમા જારી થયેલા છે. હમે દીનદારોં વાસ્તે આ હમારા અલી મૌલાની આઅલા, અઝીમ, શાનદાર અને યાદગાર કુરબાની અને જૈફિશાની છે.

(૭) **સિયાસત સાથે ઊસૂલ :** સિયાસત-પોલીટિક્સ બે તરહની હોય છે. (૧) દાખિલી-ઘરને અંદર. (૨) ખારિજી-ઘરને બાહર. સિયાસતે હસનહની માઅના અને મક્સદ બતાવનાર, એ હમારા મુશ્કિલકુશા મૌ.અલી સાહેબે ઝુલફિકાર (અ.સ.) છે. આપે દુનિયાવાલાઓને સહી સિયાસત અને તેના ઊસૂલની માઅરેફત કરાવી. સિયાસત યાઅની કોઈ શખ્સ પોતાની પહોંચ, તાકત, હુશિયારી, ઈલ્મ, ઓલખાણ, હુકૂમતના ઝરીએ આમ લોગો વાસ્તે ફલાહો બહેબૂદી, (બકીયહ પેજ નં. ૧૨ પર)

જે શખ્સ બદકલામી કરશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

ગુલ્શને ફિક્હ - શરીઅતનું હલાલો હરામ બીમારીની ઝિક - કિસ્ત - ૧૮

લોગોમાં અકલમંદી વાસ્તે બીજી એક રિવાયત આ તરહથી આવેલી છે કે, રસૂલુલ્લાહ બાવાજી (સ.અ.વ.વ.) એમ ફરમાવે છે કે, અસ્હાબમાંથી કેટલાક મરદોને મૈંદરયાફત કીધું કે, અય મારા અસ્હાબ! તમે મને એ બતાવો કે, લોગોમાંથી તમામ કરતા ઝિયાદહ અકલમંદ કોન ? સઘલાએ અરઝ કીધી કે, “હમારી શું ફૂવત કે હમેં આપને કઈ કહીએ ! અલ્લાહ અને અલ્લાહના રસૂલને ઝિયાદહ ઇલ્મ છે કે, કૌન ઝિયાદહ અકલમંદ છે ! નબી સાહેબે ફરમાવું કે, લોગોમાંથી તમામ કરતા ઝિયાદહ અકલમંદ એ છે કે, જે મૌતને વધારેમાં વધારે યાદ કરે અને તે વાસ્તે ઝિયાદહમાં ઝિયાદહ તૈયારી કરે. ઇન્સાનમાં અકલને પુખ્તા થાવાની ઊંચામાં ઊંચી નિશાની તે છે કે, મૌતની તૈઝ ધાર પર ઊભી રહીને ખૂબ જ સાચવીને ચાલે.

અકલ અને મૌત ઇન્સાની કમાલીયત અને હસ્તીના બે રૌશન રૂખ છે. ઇન્સાની તખ્લીકમાં અલ્લાહતઆલાએ અકલને તમામ કરતા આઅલા, અફઝલ અને અવ્વલ બનાવેલી છે. અકલથી જ ઇન્સાને બીજી મખ્લૂકાત પર ફઝીલત અને રૂબો હાસિલ કીધેલો છે. તેના બગૈર ઇન્સાન અને જાનવરમાં કોઈ ફરક બાકી રહેતો નથી. અકલના સબબ ઇન્સાન એના આઅમાલનો જવાબદેહ છે અને એક મોટી ઝિમ્મેદારીથી પોતાની ઝિંદગીને ગુઝારવાની કોશિશ કરે છે. એ ચાહે છે કે, એની અકલ-ફહેમથી એ પોતાની ઝિંદગીના હર એક ફેસલા લે જેથી હર કામ એક મક્સદ પર ઊભેલું હોય અને તેના નતીજાથી એને ફાયદો પહોંચતો હોય. જો અગર એ અકલને આગલ રાખશે તો એના આઅમાલ સલામત રહેશે.

અકલની પુખ્તગી સાથે આઅમાલની કામિયાબી જોડાયેલી છે. બંદો એક ઇન્સાન હોવાની હેસીયતથી કોઈ પણ અમલ કરે તો પહેલા ગૌરો ફિકર, વિચાર અને પાકી નિયત કરે છે. આ તમામ ચીઝો અકલના સહીહો સાલિમ હોવાનો સુબૂત છે. સોચવાના અમલમાં ગહેરામાં ગહેરી ફિકર એ છે કે, એ સોચે કે એનો વુજૂદ શું છે ?

એની ઇબ્તેદા અને ઇન્તેહા શું છે ?

એ ક્યાંથી આવેલો છે અને ક્યાં જશે ?

એના દુનિયામાં આવવાનો મક્સદ શું છે ?

એની વિલાદત અને એની મૌત પાછલની હિકમત શું છે ?

ઇન્સાનની અકલની રફતાર અને તાઝગી તે વક્ત વધે છે કે, જે વક્ત એ એના વુજૂદ અને એને ફના કરનારી મૌત વાસ્તે ફિકર કરે છે. એના ઝહેનમાં એવી વાત પૈદા થાય છે કે, મારા દુનિયામાં આવવા પહેલા હું કઈ જગા પર હતો ? કઈ હાલતમાં હતો ? કેવો હતો ? કોને સાથે હતો ? કેટલા વક્ત વાસ્તે હતો ? વગૈરહ. આ સવાલો સાથે બીજી તરફની કેફીયતના સવાલો પણ ઝડૂર એના દિમાગમાં ઉભરી આવે છે કે, મૌત શું કામ આવે છે ?

એ કઈ તરહ આવે છે ?

કૌન લાવે છે ?

એની કેફીયત કેવી છે ?

શું તે કોઈ ચીઝ છે ?

(બકીયહ પેજ નં. ૧૨ પર)

જે શખ્સ બેશરમીથી બીજાના ઘરમાં વક્ત ગુઝારશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

“ તમને અને મને ના પહેચાના ”

કિસ્ત - ૪

રસૂલુલ્લાહ બાવાજીએ વલીયુલ્લાહ માં ને ફરમાવું કે, “અય ભાઈ અલી ! બયતુલ ખલા (સંડાસ) ની ૧૨ અદબો છે, જે કોઈ શખ્સ આ ૧૨ અદબોને ના જાણે, તો એ મને અને તમને ના પહેચાના. હર કોઈ જે મુમિન હોય એને આ ૧૨ અદબોના ઝાહિર અને બાતિનનું જાણવું વાજિબ છે.”

આ કલામે નબવીથી હમને માઅલૂમ થાય છે કે, જે કોઈ શીઅયાને અલી હોય અને એ આ ૧૨ અદબોને ફરામોશ કરે, તે મુજબ અમલ ના કરે તો એ નબી અને વસી બેવે ને ના પહેચાના.

અદબ ૧૦ : જો પાની મિલવાની કોઈ ગુંજાઈશ ના હોય તો તેની જગા પર ખડાવ લે. ઈટ યા કપડાના ટુકડાથી પૈશાબ સંડાસના મખરજોને લૂછી નાંખે. જે વક્ત આ અમલ કરે તો એકીમાં કરે, બેકીમાં ના કરે. યાઅની કે, ખડાવ એક લે યા ત્રણ લે યા પાંચ લે. બે, ચાર કે છો વાર ના લે.

ખડાવ “ એક ” ની માઅના એ છે કે, તૌહીદ-વહેદાનીયતના ઈમાન-ઈસ્મને મુકી દે. અલ્લાહતઆલાની ઝાતે સુબ્હાનીયહમાં બીજાને શરીક કરી દે. મુશ્રિક બનીને અલ્લાહ પર ઐબ લગાવે જે એના ઈમાનને પાડી નાંખે. બંદામાં શિર્ક બારીકાઈથી છુપેલું હોય છે. એને ખુદ ખબર હોતી નથી કે, એનો કયો અમલ શિર્કવાલો છે, જહાં તક એ સાહેબે હક્કથી હિદાયતને તલબ ના કરે. **શિર્ક ઘણો જ મોટો ગુનાહ છે.** તેને તૌહીદે રબ્બાનીની મારફતથી દૂર કરી શકાય છે.

“ ત્રણ ” વાર ખડાવની માઅના એ છે કે, મુમિનનો ખરાબમાં ખરાબ દુશ્મન એના અંદર બેસેલો છે. તે ત્રણ દુશ્મનો કુફ્ર, શક અને નિફાક છે. હક્ક વાતને છુપાવવી યા ઈન્કાર કરવો તે કુફ્ર છે. વારંવાર હર ચીઝમાં શક-વહેમ પેદા થાવો કે, જે ભરોસા અને યકીનને તોડી નાંખે છે. ઝબાન અને દિલમાં જુદાઈ હોવી, નિયત અને અમલમાં ફરક હોવો, વાઅદો કરવામાં અને તેને નિભાવવા કમ્જોરી હોવી, તે નિફાક છે. કાફિર શખ્સ હક્કથી મૂંઢને ફિરાવી દેશે, શકીયલ શખ્સ હર ચીઝમાં નુક્સ-ઐબ જોશે અને મુનાફિક શખ્સ કહેશે કંઈ અને પછી કરશે કંઈ. ત્રણ ખડાવની ઝિક તે છે કે, આ ત્રણે દુશ્મનોથી અલ્લાહ અને અલ્લાહના રસૂલ મુમિનને નજાતથી ખાસ કરી શકે છે.

“ પાંચ ” વાર ખડાવની માઅના એ છે કે, અલ્લાહતઆલાએ મુમિનને બે હાથ આપેલા છે. આ હાથોથી એ અમલ બજા લાવે છે. જમણો હાથ મુબારક છે અને ડાબો હાથ ગૈર-મુબારક છે. ખૈર કામની શુરૂઆત જમણેથી જ થાય છે. બેવે હાથમાં દસ આંગલાઓ છે. પાંચ ખૈર તરફ છે અને પાંચ શર તરફ છે. જમણા હાથના પાંચ આંગલાઓથી મુમિન જમણ જમે છે અને શુક્રે ખુદા કરે છે. આના બર-અક્સ ડાબા હાથથી મુમિન નજાસતને સાફ કરે છે અને શયતાનથી દૂર રહેવાની અલ્લાહતઆલાની હઝરતે સુબ્હાનીયહથી પનાહ માંગે છે. ખરો હાથ પાંચ આંગલીઓથી જિસ્મમાં જમણ દાખિલ કરે છે અને જે વક્ત તેનાથી જિસ્મને બરાબર તાકત મિલી જાય છે અને તેના માંથી નિકલેલો કચરો જિસ્મમાં જમાઅ થાય છે, તો તે કચરાને જલ્દીથી બાહર કાઢવાની જિસ્મ કોશિશ કરે છે.

જમણની તાકત તે જમણો હાથે છે અને જમણનો કચરો તે ડાબો હાથ છે. **તાકત તે ખૈર છે અને કચરો તે શર છે.** આ જ તરહ જમણો હાથ ડાબા હાથ પર હાવી હોય છે, તાકતવર હોય છે. જે વક્ત આ કચરો નજાસત બનીને જિસ્મ બાહર ફેંકે છે, તો તે ગંદકીથી પાકીઝગી હાસિલ કરવા ડાબા હાથનો ઈસ્તેમાલ થાય છે. તે બાદ ડાબા હાથને પણ પાક કરવામાં આવે છે. આ તમામ ચીઝમાં પાંચ આંગલીઓનો ઈસ્તેમાલ થાય છે. પાંચ વાર ખડાવથી આ પાંચ આંગલીઓથી પૈદા થનાર શર-ખરાબી-નાપાકીને દૂર કરી દેવું છે. ☆

જે શખ્સનો ગુસ્સો સાતમા આસ્માને ચઢેલો હશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

(પેજ નં. ૮ નું બાકી)

તરક્કી, તાઅલીમી અને તિજારતી અસ્બાબ અને રસ્તાઓ ખોલી આપવા કે, જેથી તમામ એકબીજા સાથે મિલીને તે ઝમીન-મુલ્કથી વફાદાર રહીને, મોહબ્બત સાથે, ખભેથી ખભા મિલાવીને, એકબીજા સાથે વેપાર કરીને, ખુશી-ગમીમાં સાથ આપીને એક ઇત્મિનાનઘખ્શ અને પુરઘખ્લાસ સમાજની તાઅમીર કરી શકાય.

આજના હાલાત ખૂબ જ પરૈશાનકુન, તકલીફદેહ અને ફિત્ના-આવર છે. સિયાસતના નામ પર અવામની આઝાદગી, જાનોમાલની સલામતી, અખ્લાક, સમાજી હમદદી અને બાહમી મોહબ્બત, તિજારતી તરક્કી આહિસ્તા-આહિસ્તા મિટતી જાય છે. અવામનો ફાયદો ઓછો પણ ખુદના ફાયદા વાસ્તે સિયાસી લોગો બેરોકટોક કરોડોની માલ-મિલ્કત, રિયલ એસ્ટેટ, સોનું, શેર બજાર, બીજા મુલ્કોમાં રોકાણ વગૈરહ ઊભા કરી રહ્યા છે. હવે સિયાસતમાં ખૂનામરકી, લૂંટ-ઘસોંટ, મારપીટ, ચોરી-ચબારી, ઘાક-ઘમકી, વાઅદા ખિલાફી અને બેરહેમી વધતી જાય છે અને તેને સબબ અવામની પીઠ ચૂર-ચૂર થાતી જાય છે. તેમાં કોઈ ઊસૂલ હવે બાકી રહ્યો નથી. ★

(પેજ નં. ૧૦ નું બાકી)

તે જિસ્મો જાનને કઈ તરહ અલગ કરી દે છે ?

તેના બાદ જિસ્મનું શું થાશે ?

જાન કહાં જાશે ?

કઈ તરહ તે જાન મહેફૂઝ રહેશે ?

શું મૌત જ જાનને પાછો તેના જિસ્મમાં લાવશે ? વગૈરહ.

અકલવાલો શખ્સ જાણી લે છે કે, આ જિંદગી પહેલા પણ મૌત હતી અને જિંદગી બાદ પણ મૌત છે. જિંદગી અને મૌત આ આલમે દુનિયાની હકીકત છે. અકલની કમાલીયત મૌત પર ઈમાન લાવવા તરફ લઈ જાય છે. અકલવાલો મુમિન એની મૌતને નેઅમત ગિને છે. એ જાણે છે કે, મૌતથી જ એને નવી જિંદગી મિલશે અને એના દરજાત બલંદ થાશે. મૌતથી જ એના આઅમાલની જઝા મિલશે અને બીજા આવનાર લોગો એની મિસાલ પર જિંદગી ગુઝારશે. મૌત એને એની મંઝિલ તરફ લઈ જાશે અને જે વક્ત દુનિયામાં દોબારહ એનો વુજૂદ થાશે તો ઔર રૌશન અને આઅલા ઈમાન સાથે થાશે. ★

(પેજ નં. ૬ નું બાકી)

આ જન્નતુન્નઈમ બકાનું ઘર છે. ઈન્સાનની દુનિયામાં પૈદાઈશ “ફના” થાવા વાસ્તે નથી, મગર રસૂલુલ્લાહ બાવાજીના દીને હક્ક પર ચાલીને “બકા” વાસ્તે છે. શરીઅતે મોહંમદીયહમાં હિકમત છે, રમત નથી. હરએક તેના પહેલુ બામકસદ છે, બેમકસદ નથી. ફના થાનારી ચીઝો બેમકસદ બની જાય છે. બાકી રહેનારી ચીઝોમાં મકસદ પણ બાકી રહે છે. રસૂલુલ્લાહ બાવાજી આપના મુમિનની બકા વાસ્તે પધારા છે. બાકી તમામ લોગો ફના થઈ જાશે, જહાં તક કે, અલ્લાહતઆલાની “તાઅત” ના ફરમાનનું પાલન નહીં કરે.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની ઝિક અને હિદાયત આપની આલના ઈમામે હક્કથી બાકી છે, જિંદા છે. એ જ મુજબ ઈમામે હક્કમાં ઈમાન રાખનાર લોગોની જમાઅત બાકી છે. મૌત તો એક ઘરથી બીજા ઘર તરફ મુન્તકલ થાવાનો ઝરીઓ છે. લાફાની જન્નત અને દાઈમી જહન્નમ એમ બે રસ્તાઓ તેનાથી ખુલે છે. નબી સાહેબના પડખે રહીને મુમિન કામિયાબી સાથે અને ખુશી-ખુશી દુનિયાવી દારૂલ અમલને છોડીને આખેરતના દારૂલ જઝા તરફ ફૂચ કરી જાય છે. ★

જે શખ્સની દોસ્તી ગરઝ-મતલબવાલી હશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

મૌ ફાતેમતુલ્લ મહરા (અ.સ.) પુરગમ મરસીયા

મહેરે સિપરે ઇઝ્ઝો શરાફત હે ફાતેમા,
શરહે કિતાબ ઇસમતો ઇફફત હે ફાતેમા,
મિફ્તાહે બાબે ગુલશને જન્નત હે ફાતેમા,
નૂરે ખુદાઓ આયએ રહેમત હે ફાતેમા,

રૂત્બે મે વો ઝનાને દો આલમ કા ફખ્ક હે,
હવ્વા કા ઇફ્તેખાર હે મરિયમ કા ફખ્ક હે.

વો ફાતેમા કે છાએ સરાપા ખુદા કા નૂર,
પરવાના જિસકે ચહરએ અકદસ કા શમ્એ તૂર,
ગર હૂર ઇસ કો કહીએ તો હે અકલ કા કુસૂર,
ઇસ કે કદમ કી ખાક હે સૂરમા બરાયે હૂર,

કિસ કો મિલા યે રૂત્બએ આઅલા જહાન મેં,
ભેજી ખુદાને આયએ તત્હીર શાન મેં.

ઇસ્મત-સરામેં રોતે ગયે શાહે લાફ્તા,
એક દમ કે બાદ આયે ખુશી પેશે મુસ્તફા,
પૂછા સબબ નબી ને ખુશી કા તો યે કહા,
સોતી થી ઘર મે ફાતેમા જિસ વકત મેં ગયા,

ખાદિમ ભી કોઈ થા ના મેરે નૂરે એન કા,
પર હિલ રહા થા આપ સે ઝૂલા હુસૈન કા.

કહને લગે યે સુન કે રસૂલે ફલક જનાબ,
રોઝે સે આજ ફાતેમા હે યા અબૂ તુરાબ,
થી ચક્કી પીસને કી તને ઝાર મે ના તાબ,
ચાહા યે કિબરીયા ને કે આ જાયે ઇસ કો ખ્વાબ,

ગાફિલ કિયા બતૂલ કો રાહત કે વાસ્તે,

ભિજવા દિયા ફરીશ્તો કો ખિદમત કે વાસ્તે.

ઉઠ કર ગયે બતૂલ કે ઘર સરવરે ઝમન,
દેખા કે ફાતેમા મે નહીં તાકતે સુખન,
ઑખો મેં હલકે પડ ગયે હે ઝદ્દ હે બદન,
મુરઝા ગયા હે સુરતે ગુલ ચહરએ હુસન,

ફાકોં સે પાક ફાતેમા કા શીર ખુશક થા,

ઝૂલે મેં દુદા બિન લબે બેશીર ખુશક થા.

સુન કર સખુન યે રોને લગે સરવરે ઉમમ,
ગોદી મેં ફિર નવાસે કો લેકર યે દદો ગમ,
કી યે દુઆ રસૂલે ખુદાને બચશ્મે નમ,
અચ રાઝિકુલ એબાદ તું બચ્યો પે કર રહમ,

આસૂદગી હે સારે ઝમાને કે વાસ્તે,
આલે રસૂલ રોતે હે ખાને કે વાસ્તે.

ઝહરા હે તેરી ખાસ કનીઝો મેં ઇન્તેખાબ,
તેરે કરમ સે કાસિમે રોઝી હે બૂતુરાબ,
દોનો કો પર હે દૌલતે દુનિયા સે ઇજતેનાબ,
ઝહરા કા હાલ દેખને કી અબ નહીં હે તાબ,

સદમે અજીબ ગુઝરેં હૈં ઇસ બા તમીઝ પર,
ફાકે હે તીન રોઝ સે તેરી કનીઝ પર.

હઝરત કા યે ના ખત્મ હુવા થા અભી કલામ,
મોજૂદ એક તબક હુવા ફિર ખુલ્લ કા તઆમ,
ખુશબૂ વો થી કે જિસ સે મોઅત્તર હુવા મકામ,
આઈ સદાએ ગૈબ કે અચ સૈયદે અનામ,

રૂત્બા યે કબ થા મરિયમો હવ્વા કે વાસ્તે,
ખાના યે હમને ભેજા હે ઝહરા કે વાસ્તે.

જિસ પર કિબરીયા કી ઇનાયત હે, યે કરમ,
ઉસ પર કલીલ ઉમ્મ મે ક્યા ક્યા હુવે સિતમ,
દુનિયા સે ફૂચ કર ગયે જબ સરવરે ઉમમ,
ઉસ ફાકાકશ પા તૂટ પડા કોહે દરદો ગમ,

મહેબૂબે કિબરીયા સા પિદર સર સે ઉઠ ગયા,

સાયા થા જિસ કા સર પા વહી સર સે ઉઠ ગયા.

હઝરત કે ખાલી હુજરે મેં દિન ભર ગુઝારતી,
બિસ્તર કે ગિર્દ આપ કો ફિર ફિર કે વારતી,
તકીયો પા મલતી આંખોં કો ઓર દાઢેં મારતી,
બૂએ પિદર જો આતી તો રો રો પૂઝારતી,

લાઉં કહાં સે આહ દો આલમ કે શાહ કો,

સૂએ ઝમીં મે છોડ કે ઉસ ખ્વાબગાહ કો.

(બકીયહ પેજ નં. ૧૪ પર)

જે શખ્સ કોઈ પણ કામ પોતાની જ ખુશી વાસ્તે કરશે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

(પેજ નં. ૧૩ નું બાકી)

ફરિયાદ કી કભી કભી છાતી પા મારા હાથ,
 ગર બાત કી તો શફકતે ખેરૂલ વરા કી બાત,
 ગમ થા યહી કે સર પા નહીં શાહે કાએનાત,
 ઝહરા જિયે જહાં સે પયમ્બર કી હો વફાત,
 દુનિયા કે દરદો ગમ સે છૂડાતે નહીં મુઝે,
 પાસ અપને બાબાજાન બૂલાતે નહીં મુઝે.
 ચે બેન કર કે ખોલ દિયા ફાતેમા ને સર,
 હાથોં સે પીટને લગી છાતી બાચશ્મે તર,
 મસ્જિદ કે કાંપને લગે દિવારો બામો દર,
 જુંબિશ મેં આ ગઈ લહદે સૈયદુલ બશર,
 રિક્કત હુઈ ના ઝબ્ત જો ઇસ દિલ ફિગાર સે,
 નિકલે નબી કે દસ્તે મુબારક મઝાર સે.
 કબરે રસૂલે પાક સે ફિર આઈ ચે સદા,
 ઝહરા કો કયોં સતાતે હો ઇસને કિયા હે કયા,
 પહેયાના સબ ને હાથ ઓર આવાઝે મુસ્તફા,
 આસાર હશર કે હુએ આલમ મેં ગુલ પડા,
 ગરદૂ પા સુન કે હશર કે શોરો નુશૂર કો,
 નઝદીક થા કે ફૂંકે સરાફીલ સૂર કો.
 ઇસ રોઝ સે બતૂલ કી હાલત હુઈ તબાહ,
 રોતી થી અપને હુજરે મેં પહેરોં બઅશ્કો આહ,
 હસરત સે મૂંહ પા બચ્ચો કે કરતી કભી નિગાહ,
 કહેતી કભી અલી સે કે અચ ઝયગમે ઇલાહ,
 કરતી હે મોત કત્અ સખુન ઇશ્તેયાક કે,
 અચ્યામે વસ્લ ગુઝરે દિન આચે ફિરાક કે.
 હર દમ મુઝે ગશ આતા હે યા શાહે બહરોબર,
 ઝૈનબ અલી સે રોતી હે મૂંહ ઢાંપ ઢાંપ કર,
 હોતા હે ઇસ કે હાલ પા ટૂકડે મેરા જિગર,
 ચે મેરી લાડલી મેરે ગમ મે ના જાયે મર,
 મુઝ કો દુઆએ જીને કી પાસ આકે દેતી હે,
 હર દમ બલાએ નહોં સે હાથોં સે લેતી હે.

શબ કો મુઝે ઉઠાઈઓ યા શાહે લાફ્તા,
 દેખે ના દુશ્મનોમેં જનાઝા કોઈ મેરા,
 બેઝાર અહલે ઝુલ્મ સે હે બિન્તે મુસ્તફા,
 ભૂલી નહીં મેં જિસને મુઝે દર્દ હે દિયા,
 મોહસિન કે ખૂંકી દાદ ના જબ તક મેં પાઉંગી,
 પૈશે ખુદા મેં અર્શ કા પાયા હિલાઉંગી.
 મસ્જિદ મેં મુરતઝા ગયે રોતે પઅે નમાઝ,
 યાં ફાતેમા ને હક્ક સે કહા અપને દિલકા રાઝ,
 અચ ખાલિકે ઝમીનો ઝમાં રબ્બે બેનિયાઝ,
 મેં હું તેરી કનીઝ તું આલમ કા કારસાઝ,
 મકબૂલ ચે દુઆ મેરી ઇસ આન કીજીયો,
 મુશ્કિલ ફિરાશે કબ્ર કી આસાન કીજીયો.
 બેટી તેરે રસૂલકી હું મેં જિગર ફિગાર,
 ઝોંજા હું ઇસ કી બખ્શી જિસે તૂંને ઝુલ્ફિકાર,
 ફરઝંદ વો દિયે કે કિયા જિન કો તુંને પ્યાર,
 સબ કુછ દિયા, તું દે મુઝે ઇતના ભી ઇખ્તેચાર,
 મહેશર મેં ઉઠ કે કબ્ર સે જબ આચે ફાતેમા,
 યાહે જિસે બહિશ્ત મેં લે જાયે ફાતેમા.
 ચે સુન કે આબ દીદા હુએ શાહે મશરકૈન,
 ઇતને મેં આચે મુઝતરો હૈરાં હસન હુસૈન,
 માદર કે મૂંહ કો દેખ કે રોયેં બશોરો શૈન,
 કહને લગી અલી સે ચે અહમદ કી નૂરે ઐન,
 મહેમાં કોઈ ઘડી કી મોહંમદ કી પ્યારી હે,
 બહેલાઓ તુમ ઇન્હે કે મુઝે દમ-શુમારી હે.
 બોલે અલી ચે બેટોં કો છાતી લગા લગા,
 તુમ જાઓ સુએ રોઝએ મહેબૂબે કિબરીયા,
 વાં નન્હે નન્હે હાથ ઉઠા કર કરો દુઆ,
 તા રહેમ ફાતેમા કે કરે હાલ પે ખુદા,
 બેજા ઉન્હે ઉધર જો વસીયે રસૂલ ને,
 હુજરે કે દર કો બંદ કિયા યાં બતૂલ ને.
 (બકીયહ પેજ નં. ૧૫ પર)

જે શખ્સ બીજાને મદદ કરવાનો જઝબો નહીં રાખે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

(પેજ નં. ૧૪ નું બાકી)

યે કેહ કે ચુપ હુઈ જો વો મખદૂમએ ઝમાં,
ઝેનબ યે બોલી ફિઝા સે બાયશમ ખૂંફિશા,
કુછ કહતે કહતે હો ગઈ ખામોશ અમ્મા જૌ,
આઈ સદાએ અહમદે મુખ્તાર નાગહૌ,

છોડા જહાને ફાની કો બિન્તે રસૂલને,

સફ માતમી બિછાઓ કઝા કી બતૂલને.

ઝેનબ ને સુનકે નાના કી આવાઝે દર્દનાક,
ખોલા જો દર તો દેખા સિઘારી બતૂલે પાક,
મૂંહ પીટા છાતી કુટી કિયા પૈરહન કો ચાક,
ફિઝાને બેન યે કીયે સરપર ઉડા કે ખાક,

શહઝાદી મેરી હાયે જહૌં સે ગુઝર ગઈ,

ફિઝા ના ફાતેમા કી બલા લે કે મર ગઈ.

ઇતને મેં આયે ફાતેમા ઝહરા કે નોનિહાલ,
ઑખો મેં અશક ગઈ ભરે ગૈસુઓ કે બાલ,
મૂંહ દેખ એક-એક કા બોલે બસદ મલાલ,
ક્યા ગશ ફિર આ ગયા અભી અમ્મા કા ક્યા હે હાલ,

ઝેનબ પૂકારી કહેર હુવા નંગે સર કરો,

બાબા કો માં કે મરને કી જાકર ખબર કરો.

બેટો કો સાથ લેકર ઇમામે ફકલ જનાબ,
આયે હરમસરા મેં જો બાદીદએ પુર આબ,
ઝહરા કો મુરદા દેખ કે દિલ હો ગયા કબાબ,
મૂંહ સે રિદા ઉઠ કે યે રો રો કિયા ખિતાબ,

બીબી અલી કો છોડ કે દારે ખરાબ મેં,

આખિર ગઈ રસૂલે ખુદા કી જનાબ મેં.

અબ કૌન લેગા શબ્બરો શબ્બીર કી ખબર,
છોટે સે સિન મેં હો ગયે બેકસ મેરે પિસર,
ક્યા કેહ કે દેવે હાયે તસલી ઉન્હે પિદર,
અફસોસ હે કે હો ગયા વીરાં અલી કા ઘર,

જીતે હૈં કબ જો હિજર કે સદમે ઉઠાતે હૈં,

હમ ભી તુમ્હારે પાસ કુછ હી દિન મેં આતે હૈં.

સુન કર ખુદા કે શેર સે પુરદર્દ યે બચૌં,

બરપા થા હશર ખાનએ ઝહરા કે દરમિયાં,

થા હાલ દુખ્તરાને અલી યે કે અલ-અમાં,

મૂંહ પીટતીથી બેટીચૌં બાનાલઓ કુંગા,

મુરદે સે માં કે દોનો પિસર લિપટે જાતે થે,

હેદર હટા હટા ઉન્હે છાતી લગાતે થે.

માતમ મેં ગુઝરી બિન્તે નબી કે જો આઘી રાત,

મૈયત કો દે કે ગુસ્લો કફન શાહે ખુશ સિફાત,

ઘર સે જનાઝા લે ચલે બેટોં કે લેકે સાથ,

ઝેનબ પુકારી માર કે છાતી પા દોનો હાથ,

ક્યા હે જો બેટીચૌં સે ભી મૂંહ મોડે જાતી હો,

અમ્મા અકેલે ઘરમેં હમેં છોડે જાતી હો.

અબ આગે દફને ફાતેમા કા ક્યા સુનાઉ હાલ,

કાગઝ હે સીનારૈશ કલમ કી ઝબૌં હે લાલ,

ગર દિલ મેં તેરે મરસીયા ગોઈ કા હે ખયાલ,

બસ અય અનીસ હેદરે સફદર સે કર સવાલ,

ઝહને સલીમ અપને કરમ સે અતા કરો,

યા મુરતઝા અલી મેરી હાજિત રવા કરો. ★

**જે શખ્સ બદીન થઈ ગયો હોય,
તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.**

**જે શખ્સ નાની-નાની વાતો પર ઝઘડો કરે,
તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.**

**જે શખ્સ હિસાબ-કિતાબમાં યોજ્જો નહીં રહે,
તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.**

તિજ્જરત

મકાન વેચવાનું છે :

સરનામું : બ્લોક એ-૧૦૧, પહેલા માળે,
ગુલિસ્તાન એપાર્ટમેન્ટ, આજવા રોડ, વડોદરા.

નુરુદ્દીનભાઈ ખસવાલા

મો. : ૯૯૩૦૧૭૭૨૦૭

મકાન જોવા માટે :

હસનેન ખસવાલા - મો. : ૯૩૭૬૨૨૪૮૬૨

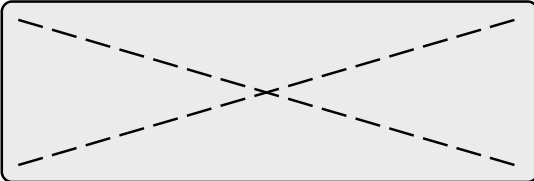
જે શખ્સ દોસ્ત સાથે એના જેવો નહીં બેસે, તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.

(પેજ નં. ૪ નું બાકી)

આપનો જે હુકમ હશે તે હું સરે તસ્લીમ કરીશ. મેં જે જુર્મ કીધો છે તેનો એક વક્ત નહીં પણ વારંવાર, જેટલી વાર આપ મને કુબૂલ કરવાનું કહો, હું તે કરવા તૈયાર છું.” આમ કહીને મુહિબ્બે ત્રણ મરતબા પોતાના ગુનાહનો ઈકરાર કીધો. આપ મૌલાએ એના ચંદ આંગલા કત્અ કરવાનું ફરમાન કીધું.

ફરમાને અલવી મુજબ અમલ થયો અને મુહિબ્બે ખુશી-ખુશી સજાને કુબૂલ કીધી. કપાયેલા આંગલાનો સદમો, દર્દ અને ઝખ્મ તો એક તરફ રહી ગયો, મગર પોતાના જુર્મની સજા એ ઉચકી અને એનો ગુનાહ મુઆફ થયો, તેની એના દિલમાં એ મુજબ ફરહત દાખિલ થઈ કે, રસ્તામાં, હર ગલી-કૂચામાં આપની મદહો સના કરીને ચાલવા લાગો. એની ઝખ્મ પર આપ મૌલા વાસ્તે શુકગુઝારી સિવાય બીજા કોઈ જ કલામ ન હતા. અસ્હાબ તરફથી આપને મુહિબ્બની આ કેફીયતના અખ્બાર મિલા. આપે તઅજજુબખૈઝ થઈને એને આપના બેતે શરફ પર બોલાવા અને ફરમાવું કે, “અય મારા ભલા મુમિન ! આ તમને શું થઈ ગયું છે કે, મેં તમારા વાસ્તે સજા જારી કરાવી અને તમે હર જગા મારી જ તાઅરીફો તૌસીફ કરતા ફિરો છો !”

મુહિબ્બે કહ્યું કે, “અય મારા મૌલા ! આપે તો મારા ગુનાહની મને સજા કરીને મને તેનાથી પાક કરી દીધો છે. મને જુર્મથી આઝાદ કરી દીધો છે. હવે મને અલ્લાહ તઆલાના અઝાબનો કોઈ ખૌફ નથી. આપે જે મારા સાથે ભલાઈ કીધી છે તેના બાદ મને રાહતે દુનિયાની કોઈ હાજિત નથી. આના કરતા શું કોઈ બીજો સબબ હોય શકે કે, મેં આપની મદહ ના કરું. અરે !

આપની મોહબ્બત તો મારા ગોશ્તના ઝર્ડ-ઝર્ડમાં, ખૂનના કતરા-કતરામાં વસેલી છે. આ મદહો સના આપની મોહબ્બતનો અસર છે. મારા ગુનાહ વાસ્તે મારા આંગલાઓ કત્અ થયા, મને કઈ જ હરજ નથી. જો મારા બદનના બંદ-બંદ આપ જુદા કરી દો તો પણ આપની મોહબ્બત મારા દિલથી નહીં જાય. મોહબ્બત અને મુઆફીના માલિક આપ છો.”

મૌલા અલી (અ.સ.) એ ફરમાવું કે, “અગર મુમિનના નાક પર મેં તલવાર મુકીને હઝાર ઝખ્મ લગાવી દઉં અને કહું કે, તું મારી અદાવત કર, તો એ હર હાલમાં નહીં કરે. મુનાફિકને સોના-ચાંદીના પહાડ આપીને કહું કે, તું મારી મોહબ્બત કર, તો એ હર હાલમાં નહીં કરે.” ☆

**જે શખ્સ ગમી-આફતમાં શરીક નહીં થાય,
તો એના દોસ્તને ખોઈ દેશે.**

નોંધ : મુમેનીનના ઘરોમાં અસ-સહીફતુલ અલવીયહ, અરહાબુલ યમીન, કિતાબુલ વસાયા, અલવી અકીદાઓની કિતાબ અને A Neo-Fatimid Treasury of Books (Olly Akkerman) કિતાબો હોવી ખૂબ ઝરૂરી છે કે જેની તફ્તીશ મીસાક યા નિકાહની અરઝ પહેલા કરવામાં આવશે. ☆

**અકીદા, અમલ, દોઆ, ફાઝિલ દિન-રાત,
રસમ વગેરા વાસ્તે મુમેનીન
“ અસ-સહીફતુલ તૈયેબીયાહ ” ને દેવડી
પરથી હાસિલ કરીને ગૌરથી પઢે.**

**સાલાના લવાઝેમાત (Yearly Subscription)
₹ 120/-**

શહરૂલ્લાહમાં વાજેબાતની અદાયેગી વક્તે આપવું.
મેનેજર :- શૈખ ઘલાહીમ ટી. બરોડાવાલા
નાઝ બોક્ષવાલાના ઘરને બાજુમાં, બદરી મોહલ્લા,
વાડી, વડોદરા - ૩૯૦ ૦૧૭. ફોન : ૯૯૦૪૨૨૧૦૯૦.

Visit us at : www.alavibohra.org

E-mail us at : al_haadi@alavibohra.org

Download our Application - **Ahl Uz Zikr / Umm ul Kitaab**

Private Circulation For **Isma'ili - Taiyebi - Alavi Bohra Mumineen** Only.